

't Kapelleke (Ave Maria) (Ruud en Jeanne v.d. Heijden)

Soms als ik loop door de Brabantse dreven
Zie ik daar weer zo'n kappeleke staan
Ik denk bij mijn eigen waar is ie gebleven
De tijd da'k als broekie erheen ben gegaan

**Want in de meimaand als het zonneke zonk
Achter de masten , oh ja daar klonk
Het Ave Maria deur het Brabantse land**

"k plukte as kiendje de mooiste boeketten
Vlammende klaproos en boterbloem hel
Die mocht ik dan in een jampot gaan zetten
Bij ons lief vrouwke daar in de kapel

Ook toen ik ouder werd zag men mij lopen
Ik moest en ik zou naar die verre kapel
Niet om te bidden, ik liep steeds te hopen:
Wie weet zie ik er mijn schatje nog wel

Later ben ik met mijn liefje gaan trouwen
Ik zie me nog lopen met dat rozenboeket
Ik zag me in gedachten met klaprozen sjouwen
Die ik zo vaak in die kapel heb gezet

Veel is veranderd en veel is gebleven
En de devotie die raakt in verval
Ook dat kapelleke verloor heel wat stenen
Toch weet ik dat ik nog vaak denken zal

**Aan elke meimaand als het zonneke zonk
Achter de masten, oh ja daar klonk
Het Ave Maria deur het Brabantse land**